

Nieśmiertelne imię Stalina zawsze będzie żyć w sercach narodu polskiego i całej postępowej ludzkości

GŁOS WIELKOPOLSKI

Cena 30 gr

CZY
TEL
NIK

Rok IX Wyd. A B

Poznań, niedziela/poniedziałek 8/9 III 1953 r.

Nr 58 (2803)

W głębokiej żałobie Polska składa hołd Wielkiemu Stalinowi

WARSZAWA (PAP)

Więść o śmierci Józefa Wissarionowicza Stalina przepełniła głębokim bólem serca milionów patriotów polskich.

Spowite kirem czerwone i biało-czerwone sztandary i flagi, obramowane czernią portrety Józefa Stalina — widnieją na budynkach kopalni jego imienia i wszystkich innych kopalni, na budynkach hut jego imienia i budynkach innych hut, na Zakładach im. Stalina w Poznaniu i ZPB im. Stalina w Łodzi, na setkach i tysiącach innych zakładów pracy, na wielkich budowach socjalizmu, rosnących dzięki jego pomocy i pomocy ludzi radzieckich, na gmachach urzędów i instytucji, na niezliczonych tysiącach domów w miastach i wsiach.

Wszędzie widnieją hasła: „Nieśmiertelne imię Stalina zawsze będzie żyć w sercach narodu polskiego i całej postępowej ludzkości”, „Wieczysta chwala Józefowi Stalinowi — wyzwolicielowi narodu polskiego”, „Wzmacniając braterską solidarność z narodami radzieckimi, naród polski składa hołd pamięci Wielkiego Stalina”, „Stalin uczy: wzmacniamy i zaostrzamy naszą czujność rewolucyjną”, „Podwójmy naszą energię i wysiłki w walce o produkcję, o plan 6-letni, o pokój, o socjalizm”.

Żałobną szatę przybrała stolica Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — Warszawa.

Nad Belwederem — siedzibą Prezesa Rady Ministrów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — opuszczona do połowy masztu, spowita kirem biało-czerwona chorągiew. Na froncie gmachu Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej reflektory oświetlają olbrzymi portret Wodza i genialnego Nauczyciela mas pracujących całego świata — Józefa Stalina. Na froncie gmachu Rady Państwa widnieją na czerwonym tle popiersie Józefa Stalina.

Na gmachu ambasady radzieckiej — spowita w czerń flaga. Przed ambasadą gromadzą się tłumy mieszkańców Warszawy, delegacje z niezliczonych zakładów pracy, ze wsi, ze szkół i uczelni, aby wyrazić najgłębsze współczucie i solidarność z narodem radzieckim.

Przed wejściem na teren budowy Pałacu Kultury i Nauki, wspaniałego daru Kraju Rad i Wielkiego Stalina — czerwone flagi z kirem, opuszczone do połowy masztów.

Głęboka żałoba okryty jest prastary Kraków — miasto, w którym przed laty przebywał i działał Józef Stalin. Na froncie domu przy ul. Lubomirskiego 49, gdzie umieszczona jest tablica z napisem: „W tym domu pod kierownictwem Lenina i Stalina odbyła się narada CK RSDRP (bolszewików) 10—14 stycznia 1913 r.” — powiewa dziś opuszczony do połowy masztu i spowity kirem czerwony sztandar.

W niezliczonych zakładach pracy, PGR-ach, spółdziel-

niach produkcyjnych, gromadach wiejskich, szkołach, uczelniach, instytucjach odbyły się krótkie zebrania. W głębokiej ciszy słuchano komunikatu o śmierci Towarzysza Stalina. Minutą ciszy, nabrzmiałej głębokim smutkiem, uczczono Jego pamięć. Załogi śpiewały hymn proletariatu „Międzynarodówkę”. W wielu wsiach śpiewano „Gdy naród do boju”.

Setki ludzi pracy, chłopów, młodzieży za pośrednictwem ambasad i konsulatów ZSRR, za pośrednictwem Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej przesyłały listy do przyjaciół radzieckich.

W dniu, gdy prasa i radio podały, iż przestało bić serce

Komunikat komisji dla zorganizowania pogrzebu Towarzysza Stalina

MOSKWA (PAP)

Agencja TASS zamieszcza komunikat komisji dla zorganizowania pogrzebu Towarzysza Stalina. Komisja podaje:

Pogrzeb Przewodniczącego Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i Sekretarza Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, Józefa Wissarionowicza Stalina, odbędzie się w poniedziałek, 9 marca br., o godzinie 12 w południe.

Uchwała Komitetu Centralnego KPZR i Rady Ministrów ZSRR o budowie Panteonu - pomnika wieczystej chwały wielkich ludzi Kraju Rad

MOSKWA (PAP)

Agencja TASS podaje uchwałę Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich o budowie Panteonu — pomnika wieczystej chwały wielkich ludzi Kraju Rad.

Uchwała brzmi:

Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i Rada Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich postanawiają:

W celu uwiecznienia pamięci wielkich wodzów Włodzimierza Iljicza Lenina i Józefa Wissarionowicza Stalina oraz wybitnych działaczy partii komunistycznej i państwa radzieckiego, pochowanych na Placu Czerwonym przy murze kremleńskim, zbudować w Moskwie monumentalny gmach — Panteon — pomnik wieczystej chwały wielkich ludzi Kraju Rad.

Po ukończeniu budowy Panteonu przenieść doń sarkofag z ciałem W. I. Lenina i sarkofag z ciałem J. W. Stalina, jak również szczątki wybitnych działaczy partii komunistycznej i Związku Radzieckiego, pochowanych przy murze kremleńskim i udostępnić Panteon dla szerokiego mas ludzi pracy.

Rada Ministrów
Związku Socjalistycznych
Republik Radzieckich

Komitet Centralny KPZR

Wielkiego Stalina, ludzie pracy setek miast i tysięcy wsi polskich składają hołd nieśmiertelnemu Wodzowi ludu pracującego całego świata i jeszcze mocniej zwierają swe szeregi wokół Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i jej Przewodniczącego Bolesława Bierut — wiernego ucznia Józefa Stalina. Równocześnie masy pracujące Polski Ludowej podejmują liczne zobowiązania produkcyjne. Zobowiązania te mają na celu przyspieszenie realizacji naszych planów gospodarczych, umocnienie sił i zabezpieczenie niepodległości narodu polskiego w walce o pokój i socjalizm.

Masowo zgłaszane są indywidualne zobowiązania znacznego zwiększenia wydajności pracy. W zobowiązaniach poszczególnych robotników, brygad i całych załóg robotniczych na czoło wysuwa się sprawa zapewnienia pełnej rytmiczności w wykonywaniu planów — przez wykorzystanie istniejących rezerw produkcyjnych, doskonałe organizację pracy, upowszechnianie przodujących metod pracy. Wiele załóg postanawia podnosić jakość wyrobów i obniżać koszty własne produkcji.

Członkowie spółdzielni produkcyjnych, robotnicy PGR, załogi POM i chłopci gospodarujący indywidualnie, zobowiązują się przede wszystkim — jak najsprawniej przeprowadzić siew wiosenny.

UCHWAŁA

powzięta na wspólnym posiedzeniu
plenum Komitetu Centralnego
Komunistycznej Partii
Związku Radzieckiego, Rady Ministrów
Związku Socjalistycznych
Republik Radzieckich,
Prezydium Rady Najwyższej ZSRR

MOSKWA (PAP)

Agencja TASS podała następującą uchwałę wspólnego posiedzenia plenum Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, Prezydium Rady Najwyższej ZSRR:

Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, Rada Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, Prezydium Rady Najwyższej ZSRR za najważniejsze zadanie partii i rządu w tym ciężkim okresie dla naszej partii i naszego kraju uważają zapewnienie nieprzerwanego i właściwego kierownictwa całym życiem kraju, co z kolei wymaga największej zawartości kierownictwa, niedopuszczenia do jakiegokolwiek rozprężenia i paniki, aby w ten sposób bezwzględnie zapewnić pomyślną realizację polityki ustalonej przez naszą partię i rząd zarówno w wewnętrznych sprawach naszego kraju, jak i w sprawach międzynarodowych.

Z tego względu oraz w celu niedopuszczenia do jakichkolwiek zakłóceń w kierowaniu działalnością organów państwowych i partyjnych, Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, Rada Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i Prezydium Rady Najwyższej ZSRR uznają za konieczne przeprowadzenie szeregu zarządzeń w zakresie organizacji kierownictwa partyjnego i państwowego.

I. O Przewodniczącym i pierwszych zastępcach Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR

- 1 Mianować Przewodniczącym Rady Ministrów ZSRR G. M. MALENKOWA.
- 2 Mianować pierwszymi zastępcami Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR Ł. P. BERIE, W. M. MOŁOTOWA, N. A. BULGANINA, Ł. M. KAGANOWICZA.

II. O Prezydium Rady Ministrów ZSRR

- 1 Uznać za konieczne, aby w Radzie Ministrów ZSRR zamiast dwóch organów — Prezydium i Biura Prezydium — był jeden organ — Prezydium Rady Ministrów ZSRR.
- 2 Ustalić, że w skład Prezydium Rady Ministrów ZSRR wchodzi — Przewodniczący Rady Ministrów ZSRR i pierwsi zastępcy Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR.

III. O Przewodniczącym Prezydium Rady Najwyższej ZSRR

Zalecić na Przewodniczącego Prezydium Rady Najwyższej ZSRR K. J. WOROSZYŁOWA, zwalniając od tych obowiązków N. M. Szwernika.

O sekretarzu Prezydium Rady Najwyższej ZSRR

- 1 Mianować sekretarzem Prezydium Rady Najwyższej ZSRR N. M. PIEGOWA, zwalniając go od obowiązków sekretarza KC KPZR.
- 2 Obecnego sekretarza Prezydium Rady Najwyższej ZSRR A. F. GORKINA mianować zastępcą sekretarza Prezydium Rady Najwyższej ZSRR.

IV. O Ministerstwie Spraw Wewnętrznych ZSRR

Połączyć Ministerstwo Bezpieczeństwa Państwowego ZSRR i Ministerstwo Spraw Wewnętrznych ZSRR w jedno ministerstwo — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych ZSRR.

O ministrze spraw wewnętrznych ZSRR

Mianować ministrem spraw wewnętrznych ZSRR Ł. P. BERIE.

V. O ministrze i zastępcach ministra spraw zagranicznych ZSRR

- 1 Mianować W. M. MOŁOTOWA ministrem spraw zagranicznych ZSRR.
- 2 Mianować pierwszymi zastępcami ministra spraw zagranicznych ZSRR A. J. WYSZYŃSKIEGO i J. A. MALIKA.
- 3 Mianować W. W. KUZNIECOWA zastępcą ministra spraw zagranicznych ZSRR.
- 4 Mianować A. J. WYSZYŃSKIEGO stałym przedstawicielem ZSRR w ONZ.

VI. O ministrze spraw wojskowych ZSRR i pierwszych zastępcach ministra spraw wojskowych

- 1 Mianować Marszałka Związku Radzieckiego N. A. BULGANINA ministrem spraw wojskowych ZSRR.
- 2 Mianować pierwszymi zastępcami ministra spraw wojskowych ZSRR Marszałka Związku Radzieckiego A. M. WASILEWSKIEGO i Marszałka Związku Radzieckiego G. K. ŻUKOWA.

VII. O Ministerstwie Handlu Wewnętrznego i Zagranicznego

Połączyć Ministerstwo Handlu Zagranicznego i Ministerstwo Handlu ZSRR w jedno ministerstwo — Ministerstwo Handlu Wewnętrznego i Zagranicznego ZSRR.

O ministrze i zastępcach ministra handlu wewnętrznego i zagranicznego ZSRR

- 1 Mianować A. I. MIKOJANA ministrem handlu wewnętrznego i zagranicznego ZSRR.
- 2 Mianować pierwszym zastępcą ministra handlu wewnętrznego i zagranicznego ZSRR I. G. KABANOWA i zastępcami ministra P. N. KUMYKINA i W. G. ŻAWORONKOWA.

VIII. O Ministerstwie Budowy Maszyn

Połączyć Ministerstwo Przemysłu Samochodowego i Traktorowego, Ministerstwo Budowy Maszyn i Narzędzi, Ministerstwo Budowy Maszyn Rolniczych i Ministerstwo Budowy Obrabiarek w jedno ministerstwo — Ministerstwo Budowy Maszyn.

O ministrze budowy maszyn

Mianować M. Z. SABUROWA ministrem budowy maszyn, zwalniając go od obowiązków przewodniczącego Państwowego Komitetu Planowania ZSRR.

O Ministerstwie Budowy Maszyn Transportowych i Ciężkich

Połączyć Ministerstwo Budowy Maszyn Transportowych, Ministerstwo Przemysłu Budowy Okrętów, Ministerstwo Budowy Maszyn Ciężkich oraz Ministerstwo Budowy Maszyn Budowlanych i Drogowych w jedno ministerstwo — Ministerstwo Budowy Maszyn Transportowych i Ciężkich.

O ministrze budowy maszyn transportowych i ciężkich

Mianować W. A. MAŁYSZEWA ministrem budowy maszyn transportowych i ciężkich.

O Ministerstwie Elektrowni i Przemysłu Elektrotechnicznego

Połączyć Ministerstwo Elektrowni, Ministerstwo Przemysłu Elektrotechnicznego i Ministerstwo Przemysłu Środków Łączności w jedno ministerstwo — Ministerstwo Elektrowni i Przemysłu Elektrotechnicznego.

O ministrze elektrowni i przemysłu elektrotechnicznego

Mianować M. G. PIERWUCHINA ministrem elektrowni i przemysłu elektrotechnicznego.

(Ciąg dalszy na str. 2)

UCHWAŁA

powzięta na wspólnym posiedzeniu plenum KC KPZR,
Rady Ministrów ZSRR i Prezydium Rady Najwyższej ZSRR

(Dokończenie ze str. 1)

IX. O przewodniczącym Państwowego Komitetu Planowania ZSRR

Mianować przewodniczącym Państwowego
Komitetu Planowania ZSRR G. P. KOSIA-
CZENKĘ.

X. O Przewodniczącym Wszechzwiązkowej Centralnej Rady Związków Zawodowych

Zalecić N. M. SZWERNIKI na przewod-
niczącą Wszechzwiązkowej Centralnej
Rady Związków Zawodowych, zwalniając od
tych obowiązków W. W. Kuzniecowa.

XI. O prezydium Komitetu Centralnego KPZR i sekretarzach KC KPZR

1. Uznać za konieczne, by w Komitecie
Centralnym KPZR zamiast dwóch
organów KC — Prezydium i Biura Prezy-
dium — był jeden organ — Prezydium Ko-
mitetu Centralnego KPZR, jak to ustala
Statut Partii.

2. W celu zapewnienia większej opera-
tywności kierownictwa ustalić skład
prezydium w liczbie dziesięciu członków
i czterech kandydatów.

3. Zatwierdzić następujący skład Prezy-
dium Komitetu Centralnego KPZR:
Członkowie Prezydium KC — G. M. MA-
LENKOW, L. P. BERIA, W. M. MOŁOTOW,
K. J. WOROSZYLOW, N. S. CHRUSZ-
CZOW, N. A. BULGANIN, L. M. KAGA-
NOWICZ, A. I. MIKOJAN, M. Z. SABU-
ROW, M. G. PIERWUCHIN.

Zastępcy członków Prezydium KC KPZR
N. M. SZWERNIK, P. K. PONOMARENKO,
L. G. MIELNIKOW, M. D. BAGIROW.

4. Wybrać na sekretarzy KC KPZR —
S. D. IGNATIEWA, P. N. POSPIE-
LOWA, N. N. SZATALINA.

5. Uznać za konieczne, by N. S. CHRUSZ-
CZOW skoncentrował się na pracy w
Komitecie Centralnym KPZR i w związku z
tym zwolnić go od obowiązków pierwszego
sekretarza Komitetu Moskiewskiego KPZR.

6. Powołać sekretarza KC KPZR N. A.
MICHAJŁOWA na stanowisko pierw-
szego sekretarza Komitetu Moskiewskiego
KPZR.

7. Zwolnić od obowiązków sekretarza KC
KPZR P. K. PONOMARENKĘ i N. G.
IGNATOWA w związku z przejściem ich do
pracy kierowniczej w Radzie Ministrów
ZSRR i L. I. BREZNIĘWA — w związku
z jego przejściem na stanowisko szefa zar-
ządu politycznego Ministerstwa Marynarki
Wojskowej.

XII. O zwołaniu IV Sesji Rady Najwyższej ZSRR

Zwołać w Moskwie IV Sesję Rady Naj-
wyższej ZSRR na dzień 14 marca 1953 r.
dla rozpatrzenia uchwał powziętych na
wspólnym posiedzeniu plenum Komitetu
Centralnego KPZR, Rady Ministrów Związ-
ku Socjalistycznych Republik Radzieckich
i Prezydium Rady Najwyższej ZSRR, a pod-
legających zatwierdzeniu przez Radę Naj-
wyższą ZSRR.

KOMITET CENTRALNY
KOMUNISTYCZNEJ PARTII
ZWIĄZKU RADZIECKIEGO
RADA MINISTRÓW
ZWIĄZKU SOCJALISTYCZNYCH
REPUBLIK RADZIECKICH
PREZYDIUM RADY NAJWYŻSZEJ
ZSRR

Powołanie Ogólnonarodowego Komitetu Uczczenia Pamięci Józefa Stalina

WARSZAWA (PAP)

Dnia 6 marca br. o godz. 18 odbyło się w sali posiedze-
nia Rady Państwa zebranie rozszerzonego prezydium Ogólno-
polskiego Komitetu Frontu Narodowego z udziałem przedsta-
wicieli organizacji politycznych i społecznych.

Zebrań złożył hołd pamięci Wodza postępowej ludzkości
Wielkiego Stalina.

Zebrań złożył i przewodniczył mu przewodniczący Rady
Państwa Aleksander Zawadzki.

Na zebraniu powołano Ogólnonarodowy Komitet Uczcze-
nia Pamięci Józefa Stalina w następującym składzie:

Aleksander Zawadzki — Przewodniczący Rady Państwa —
jako przewodniczący Komitetu

Członkowie Komitetu:

Józef Cyrankiewicz — wiceprezes Rady Ministrów

Edward Ochab — sekretarz KC PZPR

Jan Dęmbowski — marszałek Sejmu Polskiej Rzeczypospo-
litej Ludowej, prezes Polskiej Akademii Nauk

Stefan Ignar — wiceprezes NKW ZSL

Kazimierz Witaszewski — generał brygady, wiceminister
obrony narodowej

Wiktor Kłosiewicz — przewodniczący Centralnej Rady
Związków Zawodowych

Alicja Musiałowa — przewodnicząca ZG Ligi Kobiet

Jarosław Iwaszkiewicz — przewodniczący Polskiego Komite-
tu Obroncy Pokoju

Eugenia Krassowska — wiceprzewodnicząca CK SD

Dominik Horodyński — poseł na Sejm

Stanisław Nowociński — przewodniczący ZG Związku Mło-
dzieży Polskiej

Pomni wskazani Wielkiego Stalina wzmoczymy walkę o zwycięstwo socjalizmu

Śmierć Józefa Stalina, naj-
większego Człowieka naszej
epoki, jest bolesnym ciosem
dla całej postępowej ludzko-
ści.

Odszedł Człowiek, którego
imię stało się sztandarem
milionów ludzi, walczących o
zwycięstwo najsłabszych i
złoty ideał pokoju, wolności i
braterstwa między narodami,
o zwycięstwo socjalizmu i ko-
munizmu.

Odszedł Człowiek, który,
stojąc na czele wielkiego na-
rodu radzieckiego, na czele
bohaterów, okrytych chwałą
partii — Komunistycznej
Partii Związku Radzieckiego
— wykuł to zwycięstwo na
1/6 części kuli ziemskiej.

Odszedł Człowiek, którego
imię nierozdzielnie związane
jest z wyzwoleniem narodów
spod jarzma faszystowskiego
w wojnie światowej, którego
imię nierozdzielnie związa-
ne jest z wyzwoleniem naro-
du polskiego, z walką o utrwa-
lenie naszej suwerenności i
niepodległości narodowej, o
lepszą przyszłość naszej Oj-
czyzny.

Społeczeństwo polskie —
pod kierownictwem Bolesła-
wa Bieruta — jeszcze bar-
dziej skupi się pod sztanda-
rami Frontu Narodowego w
walce o pokój, w walce o
rozwój i szczęście naszej Oj-
czyzny.

Stefan Matuszewski
członek Rady Państwa,
wiceprzewodniczący Towar-
zystwa Przyjaźni Polsko-
Radzieckiej

Spotkało nas wielkie nie-
szczęście. Zmarł Stalin,
zmarł Człowiek, któremu Pol-
ska zawdzięcza wyzwolenie i
drogę do lepszej przyszłości.
Zmarł nasz wielki Przyjaciel
i Nauczyciel — Przyjaciel i
Nauczyciel ludzi pracy na ca-
łym świecie. Łączymy się w
smutku z ludźmi radzieckimi,
ze wszystkimi, których Stalin
osiorecił.

Ale musimy przezwyciężyć
nasz ból. Nie wolno nam, ani
na chwilę, załamywać się. Nie
wolno nam osłabić pracy i
walki o pokój, o sprawiedli-
wość społeczną.

My, budowniczości nowej
Warszawy — wypełniając
wskazania naszej partii i rzą-
du, opierając się na wskaza-
niach pierwszego budowni-
czego Polski Bolesława Bie-
ruta — dokończymy wszelkich
starań, by mimo smutku i
żałości ciągle iść naprzód i zwy-
cieżać.

Józef Markow — murarz
poseł na Sejm PRL

Wszyscy ludzie postępu na
całym świecie pełni są bólem i
smutkiem. Odszedł od nas Czło-
wiek, który nie tylko był wód-
zem całego obozu pokoju,
lecz którego czcili i kochali
wszyscy prości ludzie całego
świata.

Przed nami, przed naro-
dem polskim stoi teraz zadanie,
by pamiętając o Jego
dziele jeszcze bardziej ze-
wrzeć szereg, walczyć o po-
stęp i pokój, jeszcze ofiarniej
pracować dla Polski silnej,
bogatej, uprzemysłowionej,
socjalistycznej, dla Polski,
która zapewni szczęście wszy-
stkim swym obywatelom.

Prof. Leopold Infeld
członek prezydium PAN
wiceprzewodniczący Świa-
towej Rady Pokoju

Śmierć Józefa Stalina tak
mną wstrząsnęła, że nie je-
stem w stanie znaleźć słów
na wyrażenie, co prze-
żywałam w ciągu tych dni,
w których stan chorego ważył
się między życiem i zgonem.

Kim był i czego dokonał
Józef Stalin, twórca pierw-
szego na świecie socjalistycz-
nego państwa, wie każde
dziecko.

O zachowanie pokoju, któ-
rego Wielki Zmarły był ostoją
i którego pragnął dla
wszystkich pracujących ludzi
świata, tym usilniej będzie-
my walczyć.

Maria Dąbrowska
powieściopisarka

Wspólne uroczyste posiedzenie żałobne Rady Państwa i Rady Ministrów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

WARSZAWA (PAP)

Dnia 6 marca 1953 roku o
godzinie 11 odbyło się pod
przewodnictwem Prezesa Ra-
dy Ministrów Polskiej Rze-
czypospolitej Ludowej Boles-
ława Bieruta wspólne uro-
czyste posiedzenie żałobne
Rady Państwa i Mini-
strów Polskiej Rzeczypospo-
litej Ludowej, poświęcone
uczczeniu pamięci Genera-
lissimusa Józefa Stalina.
Przewodniczącą Rady Mi-
nistrów Związku Socjalistycz-
nych Republik Radzieckich i
Sekretarza Komitetu Centra-
lnego Komunistycznej
Partii Związku Radzieckiego.

Komunikat

WARSZAWA (PAP)

W dniu 6 marca 1953 roku
Prezes Rady Ministrów Pol-
skiej Rzeczypospolitej Ludo-
wej i Przewodniczący Komite-
tu Centralnego Polskiej
Zjednoczonej Partii Robotni-
czej Bolesław Bierut złożył
w imieniu narodu polskiego
na ręce ambasadora Związku
Socjalistycznych Republik
Radzieckich w Polsce, A. A.
Sobolewa wyrazy najgłębsze-
go bólu i współczucia z po-
wodu zgonu Przewodniczą-
cego Rady Ministrów Związku
Socjalistycznych Republik
Radzieckich i Sekretarza Ko-
mitetu Centralnego Komuni-
stycznej Partii Związku Ra-
dzieckiego, Józefa Stalina,
przekazując jednocześnie u-
czucia niezłomnej solidarno-
ści narodu polskiego z naro-
dami radzieckimi w tej tak
ciężkiej dla całej ludzkości
chwili.

Kondolencje złożyli człon-
kowie Rady Państwa z Prze-
wodniczącym Aleksandrem
Zawadzkim na czele, wice-
prezesi Rady Ministrów, mi-
nistrowie, sekretarze KC
PZPR, kierownicy central-
nych urzędów państwowych,
przedstawiciele centralnych
władz stronnictw politycz-
nych i organizacji maso-
wych.

Jedno słowo — proste,
wielkie i drogie — po-
wtarzają dziś setki milionów
ludzi, od Morza Chińskiego
po Łabę, i ponad i poza gra-
nicami państw kapitalistycz-
nych: STALIN. Jedno słowo
— proste, wielkie i drogie — poda-
jemy sobie, my w Polsce i nasi bracia
radziecy w ZSRR, z ust do ust, z
serca do serca: STALIN.

Nie ma człowieka na kuli ziemskiej,
który by nie znał tego słowa ogrom-
nego i prostego, rozumieją to słowo
proste i jasne, jak światło, nawet mi-
liony umyślnie utrzymywanych w
ciemnocie i analfabetyzmie miesz-
kańców Indii czy Afryki. Słowo to bo-
wiem, w jakimkolwiek języku wy-
mówione, oznacza to samo dla każdego
kto już walczy czy jutro będzie wal-
czył o wolność ludzką, o godność
ludzką, o sprawiedliwość, rozumny i
piękny kształt życia, o pokój i przy-
jaźń między narodami — o socjalizm.

Słowo to w każdym języku i narze-
czu oznacza to samo: że wyzyskiwani,
ciemniejsi i głodni są silniejsi od wy-
zyskiwaczy, ciemniejszych i pasożytów,
pod warunkiem, że uzbroją się w
świadomość swej siły i w wiedzę roz-
woju społecznego. Słowo to w każdym
języku oznacza to samo: że już na 1/4
kuli ziemskiej rozkute zostały kajda-
ny kapitalizmu. Słowo to w każdym
języku oznacza to samo: że wojnie,
przygotowywanej przez garstkę ka-
pitalistycznych magnatów można zapo-
biec, jeśli narody ujmą w swe ręce
sprawę pokoju i będą broniły jej do
końca. To proste, ogromne i drogie
słowo STALIN oznacza w każdym ję-
zyku to samo: że nasze, ludzi pracy,
będzie zwycięstwo.

W tych dniach jakże smutnych i
bolesnych dla narodów ZSRR,
dla narodu polskiego i dla pozosta-
łych narodów budujących socjalizm,
a także dla narodów w państwach ka-
pitalistycznych — mogli się prze-
konać nierzemi wrogowie pokoju, so-
cjalizmu i Związku Radzieckiego, jak
ogromna fala ludowej miłości otacza
na całym świecie imię Stalina
i wszystko to, czego Stalin jest sztan-
darem. Mogli się przekonać, jak wiel-
ką i niezwykłą siłą przedstawia
wrosniętą głęboko w serca mas ludo-
wych na całym świecie braterska
solidarność z krajem zwycięskiego
socjalizmu. Braterska solidarność uc-
zuje, pragnie i daje.

Więść o ciężkiej chorobie i o śmierci
Stalina rozciąga nam serca ostrym,
głębokim bólem.

Z najgłębszym smutkiem słuchali
polscy robotnicy, polscy chłopcy, polscy
inteligenci tragicznej wieści.

Łzami zasnuły się nam oczy.

Prześlą bić serce największego
człowieka naszych czasów i najwięk-
szego przyjaciela ludzi: Wielkiego
Przyjaciela i umiowanego Nauczycie-
la narodu polskiego i mas ludowych
całego świata: największego obrońcy
człowieka i pokoju.

Prześlą bić serce Stalina, ale żyje
i żyć będzie nieśmiertelny ge-
nius Stalina i nieśmiertelna sprawa,
której Stalin oddał potęgę swego ge-
niuszu i ofiarą walki całego swego
życia: żyje, zwycięża, zwyciężać będzie
i zwycięży sprawa wyzwolenia czło-
wieka i narodów spod jarzma ka-
pitalizmu.

Żyje i żyć będzie dzieło Stalina,
współtwórca pierwszego w świecie
państwa robotników i chłopów, orga-

STALIN

nizatora zwycięskiego budownictwa
socjalistycznego, pogromcy faszyzmu,
budowniczego komunizmu.

Żyje i żyć będzie idea i wskazania
Józefa Stalina, genialnego kontynua-
tora wiecznie żywej i zwycięskiej na-
uki Marksa, Engelsa i Lenina.

Żyje, rośnie już w górę na ruszto-
waniach stalinowskich budowli i zwy-
cięży komunizm, którego drogi urze-
czywistnienia wytyczył Stalin w ostat-
nim swym dziele „Ekonomiczne pro-
blemy socjalizmu w ZSRR”.

Żyje i zwycięży promienna idea
braterskiego współzycia wszystkich
narodów świata, które do obrony i
zachowania pokoju wzywał niestru-
dzenie Stalin.

Żyje, zwycięża, zwyciężać uczy bo-
haterska partia Lenina — Stalina,
pierwsza „brygada szturmowa” świa-
towego ruchu rewolucyjnego i robot-
niczego — Komunistyczna Partia
Związku Radzieckiego. Silna większa
niż kiedykolwiek, żelazną zwartością
wewnętrzną i jednością. Nierozwal-
nie związana z masami ludowymi po-
tężnego mocarstwa socjalistycznego,
jakim się stał Kraj Rad.

Tę partię Lenina — Stalina, bę-
dącą organizatorem zwycięstw, któ-
re uratowały naród polski od zagłady,
a całą ludzkość od koszmara faszyz-
mu: tę partię Lenina — Stalina, któ-
ra jest siłą przewodnią i kierowniczą
potężnego mocarstwa socjalistyczne-
go, ostoją pokoju i postępu: tę partię
dary naród polski, dary wszystkie
narody już wolne od jarzma kapita-
lizmu oraz masy pracujące świata,
walczące o wolność i pokój — braterska
przyjaźń, bezgranicznym zaufa-
niem i czynnym poparciem.

„Ta szczególna cecha wzajemnego
poparcia — mówił Stalin 5 miesięcy
temu, na XIX Zjeździe KPZR — tłu-
maczy się tym, że interesy naszej
partii nie tylko nie są sprzeczne, lecz
przeciwnie, pokrywają się całkowicie
z interesami milijonów pokój naro-
dów. Co się dotyczy Związku Radzie-
ckiego to jego interesy są w ogóle nie-
odłączne od sprawy pokoju na całym
świecie”.

Głęboki ból, który targnął setkami
milionów ludzi w całym świecie na
wieść o chorobie i zgonie Józefa Sta-
lina — również wskazuje, jak wielki jest
zasięg i jak wielka jest spójność
światowego obozu pokoju i postępu.

Kapitałści, którzy nie rozumieją
głębi i wielkości zjawisk społecznych,
którzy nie są zdolni ogarnąć potęgi
ustroju socjalistycznego i istoty praw-
dziwego ludowładztwa — gubią się w
gorączkowych bredniach, ludzaco
przypominających „rozważania histo-
riozoficzne”, jakim oddawali się z
równym zapamiętem w 1924 roku, po
śmierci Lenina.

Wrog nie rozumie — lub udaje, że
nie rozumie — czym jest partia Le-
nina — Stalina: czym jest wielokrot-
nie zadokumentowana jedność mo-
ralno — polityczna narodów ZSRR:
czym jest ustrój socjalistyczny, wyz-
walający ogromne siły wytwórcze
oraz zasoby energii ludowej: czym
jest jedność skupionych wokół ZSRR
krajów demokracji ludowej i czym
jest jedność światowego obozu pokoju.

„W tej ciężkiej chwili głę-
biej niż kiedykolwiek odczu-
wamy niezwykłą siłę i
zwartość całego światowego
obozu pokoju, którego na-
tchnieniem był, jest i będzie
Józef Stalin. Mocniejsza, niż
kiedykolwiek, jest nasza spójna ide-
owa i braterska w walce o pokój,
wolność narodów i socjalizm, której
wzór daje nam bohaterska partia
Lenina i Stalina”.

— głosi odezwa Komitetu Centra-
lnego Polskiej Zjednoczonej Partii Ro-
botniczej, Rady Ministrów i Rady
Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Lu-
dowej.

Naród polski, serdecznie współczu-
jąc narodowi Związku Radzieckiego,
boleśnie przeżywa śmierć Józefa Sta-
lina, Wielkiego Przyjaciela Polski,
któremu nasz kraj tak nieskończenie
wiele zawdzięcza. Naród polski nigdy
nie zapomni, iż stalinowskie czyny
wypełniły każde ze stalinowskich słów,
wyrzeczonych 17 czerwca 1943 roku:

„Możecie być pewni, że Związek Ra-
dziecki uczyni wszystko, co jest w je-
go mocy, aby przyspieszyć klęskę na-
szego wspólnego wroga — hitlerow-
skich Niemiec, umocnić przyjaźń pol-
sko-radziecką i wszelkimi środkami
przyczynić się do odbudowania silnej
i niepodległej Polski”.

Naród polski nigdy nie zapomni, iż
dzięki Stalinowi odzyskał przastare i
rozstrzygające o sile Polski ziemie
piastowskie. Naród polski nigdy także
nie zapomni stalinowskich, spokoj-
nych i nacechowanych niezłomną siłą
odpowiedzi na rewizjonistyczne uja-
danie Churchillów i Byrnesów. I jeśli
po dziś dzień — na przekór groźbom
imperializmu amerykańskiego i jego
neohitlerowskich sojuszników, tej
śmiertelnie wrogiemu naszemu narodo-
wi spółki — z całym spokojem kon-
tinuuujemy nasze wielkie budownictwo
i nadal inwestujemy ogromne środki
w naszą gospodarkę narodową, to
wiemy czyjże to zawdzięczamy pomo-
cy i czynnym radom.

Ale naród polski pamięta również
mądre wskazania Stalina, dotyczące
nieustannego wzmacniania jednoci
społeczeństwa i rewolucyjnej czujno-
ści oraz wszechstronnej siły kraju w
walce o socjalizm i pokój.

Prześlą bić utrudzone serce Jó-
zefa Stalina, ale dla narodów Związ-
ku Radzieckiego, a także dla narodu
polskiego wskazania stalinowskiego
geniuszu, rozwierającego i przed na-
szym narodem wrota jasnej przysz-
łości, — to bezustanny zew do codzien-
nego czynu.

Uformował się właśnie rząd w
Związku Socjalistycznych Republik
Radzieckich i Prezydium Rady Naj-
wyższej ZSRR — spośród najbliższych
współpracowników i towarzyszy wal-
ki Stalina oraz Jego wychowanków,
uczniów stalinowskiej szkoły zwycię-
zania. Doniosłe zadanie dalszego re-
alizowania stalinowskiej polityki obro-
ny pokoju, stalinowskiego budownictwa
komunizmu, przejęły mocne i
godne ręce.

Wielki jest cios, który nas spotkał —
i wielki jest ból, którym ugodziła w
nas śmierć Stalina. Ale właśnie Stalin
tak hartował Partię i tak wychował
swoich współbojowników, że Partia
Lenina — Stalina nigdy się nie ugi-
nała i nie ugięła pod żadnym ciosem,
lecz, przeciwnie, ze wzmoczoną ener-
gią i siłą podejmuje wielkie zadania
już zaplanowane i nowe. B. W.

Depesza Centralnej Rady Związków Zawodowych do WCSPS

Do
Przewodniczącego WCSPS
Towarzysza Kuźniecowa Wasyl Wasylicza

Centralna Rada Związków Zawodowych w Polsce w imieniu polskich mas pracujących, wstrząśniętych do głębi wiadomością o zgonie Ukochanego Wodza i Nauczyciela wszystkich ludzi pracy, największego człowieka naszej epoki — Józefa Stalina łączy się z Wami w nieukończonym bólu i żałobie.

Polskie masy pracujące głęboko zachowują w swych sercach pamięć o tym, że swoje wyzwolenie narodowe i społeczne oraz utrwalenie niepodległości Ojczyzny zawdzięczają braterskiej pomocy narodów Związku Radzieckiego i geniuszowi Wielkiego Stalina.

Polskie masy pracujące, czując głęboko pamięć Towarzysza Stalina — największego Przyjaciela narodu polskiego — jeszcze silniej swe szeregi wokół Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i jej Przewodniczącego, towarzysza Bierut, by w pokojowym budownictwie socjalistycznym, wcielając w życie nieśmiertelne idee i wskazania Wielkiego Stalina, wzmacniać przyjaźń między narodami, potęgować siły światowego obozu pokoju i socjalizmu, na czele którego stoi Związek Radziecki, prowadzony przez zwycięską partię Lenina — Stalina.

Przewodniczący
Centralnej Rady Związków Zawodowych
Wiktor Kłosiewicz

Depesza Zarządu Głównego TPP-R do Wszechzwiązkowego Towarzystwa Łączności Kulturalnej z Zagranicą

Głęboko wstrząśnięci i zasmuceni śmiercią Wielkiego Wodza narodu radzieckiego i mas pracujących całego świata, Wielkiego Przyjaciela narodu polskiego Józefa Wyszarionowicza Stalina, wspólnie z Wami boleśnie przeżywamy ciężką stratę poniesioną przez naród radziecki i całą postępową ludzkość.

Postępując śladami Wielkiego Stalina, jeszcze ściślej zewrżemy nasze szeregi, wzmacniać będziemy nierozdzielna przyjaźń naszych narodów i walczyć o zbudowanie socjalizmu i wielkiego dzieła pokoju na całym świecie.

Zarząd Główny
Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej

Naród radziecki żegna swego wodza

MOSKWA (PAP)

Stolica Związku Radzieckiego Moskwa jest pogrążona w głębokiej żałobie. Na gmachach — opuszczone do pół masztu sztandary spowite kirem.

Od godz. 4 po południu 6 marca przez Salę Kolumnową Domu Związków w niekończącym się pochodzie przesuwały się ludzie radziecy. Mieszkańcy stolicy radzieckiej i delegaci z całego kraju przybyli, aby pożegnać swego genialnego Wodza, Przyjaciela i Nauczyciela, Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR i Sekretarza KC Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, Józefa Stalina.

Żyrandole osłonięte są czarną krepą, a kolumny sali od dołu do góry pokryte akksamitem z herbami 16 republik związkowych.

W środku sali na wzniesieniu, wśród palm i żywych kwiatów spłi wiecznym snem Ten, którego wielkie imię będzie żyło po wsze czasy w sercach narodu radzieckiego i całej postępowej ludzkości.

Obrzymi sztandar, na którym widnieją słowa bojowego hasła: „Proletariusze wszystkich krajów łączyć się!”, jest spuszczonej do połowy masztu.

U stóp trumny na czerwonych jedwabnych poduszkach — order, którymi Ojczyzna wyróżniała pełną chwały działalność współbojownika i genialnego kontynuatora dzieła Lenina.

W salach mnóstwo wieńców. Przy trumnie — olbrzymi wieńiec z napisem: „Wodzowi i Nauczycielowi partii komunistycznej i narodu radzieckiego Józefowi Stalinowi — Komitet Centralny KPZR”. Obok — wieńce od Prezydium Rady Najwyższej ZSRR, Rady Ministrów ZSRR, Moskiewskiego Obwodowego i Miejskiego Komitetu Partii Komunistycznej, od Komite-

tu Centralnego Komsomolu, od krewnych i najbliższych... W Sali Kolumnowej rozbrzmiewają tony muzyki żałobnej.

Przed trumną przechodzą weterani pracy — bohaterów walk oraz między budowniczymi komunizmu.

Delegacje za delegacjami wnoszą wieńce od załóg moskiewskich fabryk i zakładów pracy, od organizacji partii komunistycznej, od Armii Radzieckiej, od ludzi pracy bratnich republik związkowych.

Przy trumnie wartę honorową pełnią przywódcy partii komunistycznej i członkowie rządu radzieckiego, marszałkowie i generałowie Armii Radzieckiej oraz działacze partyjni i społeczni stolicy radzieckiej.

Do sali wchodzi wciąż nowe i nowe zastępy ludzi, których nie kończące się szeregi przesuwały się wzdłuż ulic i placów Moskwy. Masy pracujące składają hołd Wielkiemu Człowiekowi, który całe swe życie poświęcił dla dobra i szczęścia narodu.

Depesza kondolencyjna Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu do ambasadora ZSRR Sobolewa w Warszawie

Robotnicy, chłopci, inteligencja pracująca województwa poznańskiego łączy się z narodami Związku Radzieckiego w głębokiej żałobie z powodu zgonu Wielkiego Nauczyciela mas pracujących, niezłomnego Chorążego światowego obozu pokoju, Wielkiego Przyjaciela narodu polskiego — Towarzysza Józefa Stalina.

Masy pracujące naszego województwa — nie będą szczędziły sił, by wzmocnionym wysiłkiem w swej codziennej pracy w oparciu o przyjaźń, pomoc i przykład Związku Radzieckiego budować socjalizm, utrzymywać pokój — kierując się naukami Wielkiego Stalina.

Zmarł Wielki Stalin — Jego nauka żyje i zwycięża.

Wojewódzka Rada Narodowa w Poznaniu
Prezydium
Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu

Depesza NKW ZSL do Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego

Do
Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego

W imieniu chłopów, zorganizowanych w Zjednoczonym Stronnictwie Ludowym przesyłamy Wam, Drodzy Przyjaciele, wyrazy głębokiego współczucia z powodu śmierci Wielkiego Wodza i Nauczyciela całej postępowej ludzkości — Józefa Stalina.

Każdy pracujący chłop w Polsce wie, że to Józef Stalin wyrwał nasz kraj ze straszliwego niebezpieczeństwa hitlerowskiej zagłady.

Związkowi Radzieckiemu zawdzięczamy wyzwolenie na rodowe i społeczne i zjednoczenie ziem polskich w ich piastowskich granicach.

Masy pracujące chłopstwa polskiego strzec będą

jak źrenicy oka wieczystego sojuszu polsko-radzieckiego, ostoi wolności, bezpieczeństwa i niepodległości Polski.

Nauka i dzieło Stalina jest i będzie pochodnią rozjaśniającą chłopiskim masom pracującym całego świata drogę do pełnego wyzwolenia z wiekowej krzywy.

Zjednoczone Stronnictwo Ludowe będzie nieugięcie walczyć przy boku Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej o pełne zwycięstwo najsłabszych idei ludzkości, których symbolem jest nieśmiertelne imię Stalina.

W imieniu Naczelnego Komitetu Wykonawczego Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego

(—) Stefan Ignar
(—) Aleksander Juszkiewicz

Komunikat o badaniu anatomo-patologicznym ciała J. W. Stalina

MOSKWA (PAP)

Agencja TASS ogłosiła następujący komunikat o badaniu anatomo-patologicznym ciała J. W. Stalina:

Badanie anatomo-patologiczne wykazało duże ognisko wylewu krwawego, znajdujące się w okolicy węzłów podkorowych lewej półkuli mózgu. Ten wylew krwi zniszczył ważne części mózgu i spowodował nieodwracalne zaburzenia oddychania i krwioobiegu. Poza wylewem krwi do mózgu stwierdzono znaczny przerost lewej komory serca, liczne wylewy krwawe w mięśniu sercowym, w błonie śluzowej żołądka i jelit, miażdżycowe zmiany naczyń, szczególnie silnie zaznaczone w tętnicach mózgu. Procesy te były skutkiem choroby naczyniowej.

Wyniki badania anatomo-pa-

tologicznego w pełni potwierdzają rozpoznanie, postawione przez profesorów, leczących J. W. Stalina.

Dane badania anatomo-patologicznego wykazały nieodwracalny charakter choroby J. W. Stalina od chwili, gdy nastąpił wylew krwi do mózgu. Dlatego też podjęte energiczne zabiegi lecznicze nie mogły dać pozytywnego rezultatu i zapobiec fatalnemu wynikowi.

Minister ochrony zdrowia ZSRR A. F. Tretjakow

Szef zarządu leczniczo-sanitarnego Kremla I. I. Kuperin

Prezes Akademii Nauk Medycznych ZSRR prof. N. M. Aniczukow

Rzeczywisty członek Akademii Nauk ZSRR — prof. M. A. Skworcow

Członek-korespondent Akademii Nauk Medycznych ZSRR — prof. A. I. Strukow

Członek-korespondent Akademii Nauk Medycznych ZSRR — prof. S. A. Mardaszew

Główny anatomo-patolog Ministerstwa Ochrony Zdrowia ZSRR — prof. B. I. Migunow

Profesor A. W. Rusakow
Docent B. N. Uskow

Dni żałoby w Moskwie

Agencja TASS podaje, że z powodu zgonu Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR i Sekretarza Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego Józefa Stalina Komitet Wykonawczy Rady Moskiewskiej ogłasza żałobę w Moskwie w dniach 6, 7, 8 i 9 marca br. i zawiadamia, że w dniach tych wszystkie przedstawienia teatralne i filmowe, koncerty oraz inne imprezy rozrywkowe zostaną zawieszone.

Międzynarodowy Dzień Kobiet

W bólu i żałobie, po śmierci największego człowieka naszych czasów, Józefa Stalina, obchodzą kobiety swe doroczne święto — Międzynarodowy Dzień Kobiet.

Imię Stalina stało się dla kobiet polskich uosobieniem wszystkich najsłabszych dążeń. Imię Stalina wyraża kobiety polskie z uczuciem najgłębszej miłości i wdzięczności za wszystko co dla narodu polskiego, dla kobiet polskich uczynił naród radziecki, partia Lenina — Stalina.

On to dając wzór całej ludzkości, wyniósł kobiety narodów radzieckich, ongiś przed dniami Wielkiego Października nieuludko uciskane i wyzyskiwane — do pozycji pełnoprawnych obywateli kraju. On to stworzył państwo, w którym kobiety — robotnice, kolchoźnice, naukowcy, nauczycielki dają wzór świadomości komunistycznej.

Towarzysz Stalin uczył, że „w dziejach ludzkości żaden wielki ruch uciśnionych nie odbywał się bez udziału pracujących kobiet. Pracujące kobiety, najbardziej uciskane ze wszystkich uciskanych nigdy nie pozostawały i nie mogły pozostawać na uboku wielkiego szlaku ruchu wyzwolenieckiego”.

Piękne i bohaterskie zadania postawił Stalin przed kobietą kraju budującego socjalizm. Kobieta radziecka jest współtwórcą w budownictwie nowego przemysłu i stoi

Rozkaz Ministra Obrony Narodowej Marszałka Polski Konstantego Rokossowskiego

Szeregowcy i Marynarze! Podoficerowie i Oficerowie! Generałowie i Admiraliowie!

Całą postępową ludzkość spotkało wielkie nieszczęście. Dnia 5 marca br. zmarł największy człowiek naszej epoki, wierny Przyjaciel i obrońca wszystkich ludzi pracy na całym świecie, nieugięty Bojownik o przyszłość narodów, kontynuator nieśmiertelnego dzieła Marksa — Engelsa — Lenina, Wódz światowego obozu pokoju — Józef Stalin.

Przez całe swoje życie Józef Stalin, od młodych lat aż do ostatniego tchnienia, wszystkie swe siły oddawał walce o szczęście prostego człowieka, o lepsze życie dla setek milionów ludzi pracy wyzyskiwanych przez obszarników i kapitalistów, o wolność wszystkich gnębionych i uciskanych ludów.

Przez wiele lat Józef Stalin, który wraz z Leninem kierował Wielką Rewolucją Październikową, prowadził narody radzieckie od zwycięstwa do zwycięstwa. Z imieniem Stalina związane są wszystkie historyczne osiągnięcia kraju zwycięskiego socjalizmu: wiekopomne zwycięstwo nad faszystwem w drugiej wojnie światowej, wspaniałe budowlę wieszczące światu początek nowej ery — ery komunizmu.

Z imieniem Stalina szli w bój żołnierze okrytej chwałą Armii Radzieckiej. Z imieniem Stalina w sercu walczą dzisiaj wszyscy uciskani i ujarzmieni, wszyscy bojownicy o nowe życie — o pokój i socjalizm.

Wielkiemu Stalinowi naród polski zawdzięcza swoje wyzwolenie z faszystowskiej okupacji, odzyskanie przastarych ziem polskich z granicą na Odrze i Nysie i możliwość budowania pięknego, szczęśliwego jutra.

Śmierć Generalissimusa Józefa Stalina jest bolesnym ciosem dla naszego narodu, dla żołnierzy Wojska Polskiego. Dzięki osobistej pomocy Generalissimusa Stalina powstała nasza ludowa armia. Jemu, Jego ojcowskiej opiece, Jego genialnym naukom i wskazaniom żołnierze Wojska Polskiego zawdzięczają zwycięstwo w walce o wolność i niepodległość naszej Ojczyzny Polski Ludowej, osiągnięte u boku swoich braci — żołnierzy Armii Radzieckiej. To On dał nam natchnienie do walki, to On dodawał nam siłę, to On pomógł nam odnieść historyczne zwycięstwo.

Szeregowcy i Marynarze! Podoficerowie i Oficerowie! Generałowie i Admiraliowie!

Wojsko Polskie w ciężkich dniach żałoby po śmierci naszego Wielkiego Przyjaciela i Wodza całej postępowej ludzkości jeszcze ciśniej zewrże swoje szeregi i mocniej skupi się wokół kierowniczej siły narodu polskiego, Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, wokół Rządu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, wokół wiernego ucznia Towarzysza Stalina, wielkiego budowniczego Polski Ludowej — Bolesława Bieruta. Wojsko Polskie jeszcze bardziej pogłębi nierozdzielne braterstwo z żołnierzami niezwykłej Armii Radzieckiej, Armii Lenina — Stalina.

Niechaj ofiarna i sumienna służba w szeregach Wojska Polskiego, dalsze umacnianie siły i gotowości obronnej naszej Ojczyzny, wzmocniona czujność wobec zakusów wroga będą hołdem jaki składamy nieśmiertelnej pamięci Wielkiego Stalina.

Wielkie idee Marksa — Engelsa — Lenina — Stalina żyć będą zawsze w naszych sercach i prowadzić do dalszych zwycięstw w walce o pokój i socjalizm, w walce w służbie Ojczyzny.

Minister Obrony Narodowej
Konstanty Rokossowski
Marszałek Polski

Warszawa, dnia 6 marca 1953 r.

